

۹

فصلی از مجلد سوم گزارش‌های باستان‌شناسی

یک زیگورات عیلامی

ترجمه و تفسیر مقاله دکتر ر. گیرشمن رئیس هیئت

باستان‌شناسی فرانسه در ایران

توسط

حیب‌الله صمدی

موزه دار موزه ایران باستان

۱۳۳۴

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

اسکن شد

۹- ترجمه و تفسیر مقاله دکتر ژ. گیرشمن رئیس هیئت
باستان‌شناسی فرانسه در ایران درباره

یک زیگورات عیلادی

توسط

حبيب الله صمدی

موزه‌دار موزه ایران باستان

برای ملاحظه عکس‌های
موردنظر در این مقاله
به متن فرانسه مراجعه
فرمائید.

یك زیگورات عیلامی

باستانشناسی جدید این تمایزرا دارد که «برج بابل» معروف را که وصف آن در تورات آمده منزله یک «زیگورات» میشناسد این نوع بنا از آغاز مدنیت مردم قدیم بین النهرین یعنی ابتدا در میان بناهای مذهبی سومریان و بعداً در بین اقوام بابل و آشور متداول گردیده عیلامیان که مذهبشان از نفوذ همسایگان ایشان برکنار نبود نیز ساختن این نوع بناها پرداختند اما این نکته متفق است که تا این تاریخ در این قسم معابد عیلامی بطور علمی و روش صحیح حفاری بعمل نیامده است. در آخرین حد ارتفاع بنا یقیناً معبدی وجود داشته است - پرسشی که همواره برای تفحص کنندگان پیش آمده این بوده است که آیا زیگورات برجی بوده که بر فراز آن معبدی قرار داشته و معبد مزبور جایگاه خدايان بوده است یا اینکه به صور بعضی از دانشمندان بر فراز برج مقبره وجود داشته است؟

آ. پارو دانشمند فرانسوی در کتاب جدید خود بنام *زیگوراتها و برج بابل* (چاپ پاریس ۱۹۴۹) که آراء و عقاید مختلف را درخصوص این موضوع طی آن بطور خلاصه جمع آوری نموده ظاهراً نظریه اول را مرجع دانسته است ویرانه این قسم بناها که در دشت بین النهرین واقع بوده و آنچه که هیئت‌های علمی در آنها مبادرت بحفاری کرده‌اند بقسمی بوده است که اطلاعات لازم و کافی برای روشن شدن مطلب بدست نمی‌آمد.

در میان ده‌ها الواح نسبته دار یکی از آنها که بنام لوح «ازاژیل»^(۱) موسوم است و در موزه لوور نگهداری می‌گردد متنضم توصیف زیگورات بابلی بوده و از این حیث شایان توجه زیاد است اما متأسفانه در کشف کامل مندرجات این لوح هنوز آنطوریکه باید توفیق حاصل نگردیده و البته روزی این پیروزی علمی نصیب خواهد شد. بطور کلی در سرزمین بین النهرین راجع باین موضوع کشفیات کامل نشده و حتی در آن قسمت که بطرف جنوب شرقی بسط یافته و باقلمر و عیلام

مربوط بوده است خیلی کمتر تحقیقات علمی صورت گرفته است با وصف این منابع و اطلاعات جدید که شناسائی ما را در خصوص ساختمان زیگورات تکمیل میکند مدیون یک شهر عیلامی است. اگرچه این کشفیات هم که بر اثر کاوش‌های «چغازنبیل» توسط هیئت علمی حفاری فرانسه بدست آمده باز هم برای مسئله فوق راه حل قطعی بشمار نمیرود.

محل چغا زنبیل بخط مستقیم درسی کیلومتری جنوب شرقی شوش است و این همان شهر «دوراونتاشی» (۱) است که در هفتین یورش «آشوربانی پال» ذکر آن بیان آمده و توسط پادشاه عیلام (۲) بنا گشته است. پادشاه اخیر الذکر بواسطه معابد عدیده که در شوش ساخته است معروفیت بسزائی دارد و در اواسط قون سیزدهم پیش از میلاد مسیح میزیسته است. در میان شهر یک «تمنس» (۳) یامحله مقدسی قرار گرفته که حصاری اطراف آنرا احاطه میکرده و محوطه مربعی را تشکیل میداده است هر ضلع مربع مذبور بالغ بـ ۴۰ متر میگشته است در وسط این محله بقایای یک زیگورات عظیم و مستحکم دیده میشود که ارتفاع فعلی آن از کف اصلی اطراف میدان جلو معبد از ۲۵ متر افزون است. نخستین هدف حفاری این

۱ - نام دور اونتاشی که در کتبیه آشوربانی پال نام برده شده برای نخستین بار آفای «دومکنم» رئیس هیئت سابق حفاری فرانسه تشخیص آنرا تأیید کرد و کتبیه های مکشوفه بعدی نیز این دانشمند خط میخی شناس معروف فرانسه آنرا تأیید کرد و کتبیه های مکشوفه بعدی نیز این موضوع را اثبات نمود «دوراونتاشی» یعنی قلعه «اونتاش» مانند «دورکوری گال زو» Dur-Kurigalzou که بمعنای قلعه «کوری گال زوی» موسوم است این شخص اخیر در حدود ۱۷ قرن پیش از میلاد شوش را غارت کرده است. مترجم

۲ - نام اونتاش هویان را در مقاله حاضر آفای دکتر گیرشمن ذکر کرده‌اند اما باید دانست که بموجب مندرجات جلد سی و دوم و جلد سی و سوم خاطرات هیئت علمی فرانسه که توسط آفای «دومکنم» رئیس سابق هیئت نوشتہ شده است همه جا نام سازنده چغازنبیل «اونتاش گال» Untash-gal قید شده و حتی خود آفای دکتر گیرشمن نیز در مقاله انتشاری آکادمی بوداپست بسال ۱۹۵۲ تمام سازنده چغازنبیل را «اونتاش گال» ذکر کرده‌اند (رجوع شود به مقاله کاوش‌های هیئت باستان‌شناسی فرانسوی در شوسن ۱۹۵۱-۱۹۵۲ بقلم آفای ر. گیرشمن) مترجم

۳ - تمنس سرزمین مقدس محصوری بود، که در آن معبد و یا معابد عدیده در قدیم می‌ساخته‌اند اصل لغت یونانی است. مترجم

محل خاکبرداری اطراف بنام محوطه آن و معابد دیگر بوده و هنوز در محله مسکونی اطراف که بدوار دور « تمنس » گسترده شده و ممکن است در میان ویرانه های آن آثار کاخی عظیم نیز نمودار شود کاوشی بعمل نیامده است.

زیگورات مزبور که توسط « او نتاش هوبان » بنیان گردیده بزرگترین زیگوراتی است که تا کنون شناخته‌اند و احتمالاً تصور می‌رود بهتر از زیگورات‌های دیگر هم حفظ شده باشد هنگامیکه مشغول نگارش این سطور هستیم تنها $\frac{2}{3}$ این بنا خاکبرداری شده بدیهی است تحریص هر نوع اطلاعات صحیح و اطمینان بخش بیشتر منوط بکشفیات آینده خواهد بود و چه بسا که ممکن است نتایج آن منجر به تغییر و تبدیل فرضیه‌ها و استنباطه‌های کنونی بشود.

بر اثر کاوش چغازنبیل تا این تاریخ سه کشف بسیار برجسته و جالب بشرح زیر صورت گرفته است :

۱- تحقیق در مسئله معماری مجموع بنا و سبک کار آن.

۲- کشف اطاوهای در جوانب زیگورات که کاملاً پر گردیده بود.

۳- درک موضوع راه پله و وصول بام برج و معبد روی آن

طبقه اول بارتفاع یک متر و بعرض سه متر تمام از آجر بنیان شده بوسیله سر بالائی‌های کوتاه یعنی سطوح مورب اطراف بآن میرسیدند و هیچ بطبقات بالا مرتبط نمی‌شده است.

طبقه دوم که از روی سطح زمین شروع شده ارتفاع آن به ۸ متر میرسد در قسمت وسط ضلع شمال شرقی و ضلع شمال غربی دارای دو در معظم بوده پلکانهای در آنجا وجود داشته است (شکل - ۱) این طبقه در قسمت ضخامت خود محتوى اطاوهای مسقفى است که جبهه شمال غربی آن کاملاً خاکبرداری گردیده (شکل - ۲) تعداد اطاوهای مزبور که هر کدام به طول ده و بعرض $2/10$ متر و بارتفاع ۶ متر است هفت عدد می‌شود که بیکدیگر هیچ راه ندارد. دیوارهای این اطاوهای بوسیله آهک با کمال دقت سفید شده و در هر کدام از آنها یک راه پله خروجی با خشت خام تعییه گردیده است اراین هفت اطاقد رشتن عدد آنها هیچ چیز بدلست نیامد و تنها در یک اطاقد چند کوزه پیدا شد.

در جبهه شمال شرقی زیگورات که نیمی از طول آن خاکبرداری گردید (شکل - ۳) در طبقه دوم دو ردیف اطاق موازی یکدیگر پدیدار شد که شرح آنها عیناً همانست که فوقاً درمورد ردیف اطاقهای اضلاع شمال شرقی و شمال غربی توصیف گردید - در یکی از اطاقهای مجاور ضلع خارجی بنا مقدار زیادی بیخهای سفالی لعابدار انباسته بودند و بعضی از آنها متضمن نام « اونتاش هوبان » سازنده بنا است (شکل - ۴) و در اطاق دیگر مقداری بیخهای سفالی لعابدار با صفحات مریع شکل کشش گردید (شکل - ۵).

سه اطاق ردیف دوم را بدین صورت دست یافتهیم که درون آن تا آخرین حد طاق و پوشش آجر چینی شده بود پس از آنکه آجرها را برچیدیم معلوم شد که دیوارهای آن کاملاً سفید و عاری از راه پله است کوچکترین شیئی دیگری هم در درون آنها رویت نگردید (شکل - ۶) فقط بازحمات زیاد در هر یک از آنها تشخیص یک درگاه باطاق شلجمی شکل دادیم که ارتفاع آن بالغ بر چهار متر میشد این سه درگاه که با خشت خام مسدود شده و هنگام سفید کردن دیوار بكلی از نظر مستور گشته بود سابقاً بمرکز زیگورات میرفته است - بنابراین باید معتقد بود که پیش از آنکه درگاههای این سه اطاق مسدود گردد تمام قسمتهای مرکزی زیگورات که امروز از مصالح ساختمانی پرشده محوطه باز و آزادی بوده است و بدین ترتیب ضمن پرکردن محوطه های داخلی زیگورات در های فوق الذکر را هم مسدود نمودند و پس از آن به پرساختن اطاقها برداختند و چون برای پرکردن اطاقهای راهی نداشتند تنها ترتیبی که بنظرشان رسیده این بود که در طاق اطاق دهانه مدوری باندازه ای که یک شخص بتواند از آن عبور کرده آجر و شفته لازم را برساند تعییه کرده اند بعداً با چیدن آجر و بکاربردن ملات تمام اطاق را پرکرده اند و بهمین نحو بالا رفته تابه سقف میرسیده اند آنگاه از سوراخ خارج شده شکافرا نیز با آجر مسدود کرده اند این عمل موجب شده که در موقع حفاری دیگر از سقف چیزی بجا نماند و مواد درونی اطاقها بمثابه دیوار آجری واحد درآمده قسمت بالای آن صورت گرده ما هی پیدا کرده بود که روی قسمت منحنی پوشش آن سه برج کوچک گرد قرار گرفته باشد (شکل - ۷).

با مطالعه این ساختمانها این اصل را باید پذیرفت که زیگورات در یک مرحله بنیان نشده بلکه ساختمان آن بدین صورت تدریجاً انجام گرفته است بعبارت دیگر در مرحله نخستین تنها مبادرت باختن دو طبقه چهار ضلعی که در قسمت داخل فضائی آزاد داشته است نموده و در مرحله بعدی در این فضای داخلی به پی ریزی سه طبقه که بعداً باید احداث گردد مبادرت جسته اند.

از بررسی چاه ها و دهليز هائی که ضمن حفر درون زیگورات احداث نموديم و همچنين از خاکبرداری در محل قلعه معدوم شده و از بين رفته زیگورات ثابت و مدلل شده است که زیگورات مزبور برخلاف ترتیب متصور در ساختمان زیگورات ها احداث گردیده است. توضیح آنکه عموماً معتقد بودند که یک زیگورات مرکب از چند صفحه رویهم است که هر یکی از صفحه پائین تر خود کوچکتر است و سطح هر طبقه از روی طبقه زیرین آغاز میگردد لکن زیگورات مورد کاوش و ذکر ما طوری ساخته شده است که کلیه طبقات از یک عمق و یک سطح بنیاد گشته باشد یا سطح اتنکی هر طبقه تماماً از یک سطح و یک طرز شروع شده و مرتب هر طبقه از طبقه دیگر بلندتر گردیده است و هر طبقه داخل طبقه دیگر محصور شده است و سطح بالای طبقه پنجمی از همه بلندتر بوده است (شکل - ۸)

برای اولین بار در جریان خاکبرداری زیگورات معلوم شد که چگونه از طبقه پائین با آخرین طبقه و بام بنا دسترسی پیدا مینموده اند از دربزرگ که روی طبقه پائین زیگورات میرسیدند داخل پاگردی میشدند که منتهی برآ پله میشد و از پلکانها به طبقه دوم میرفتند. در طول خاکبرداری از جبهه جنوب غربی نیز در نیمه ارتفاع طبقه دوم و طبقه سوم بهمین ترتیب پاگردی پدیدار گردید که مر بوط برآ پله ای دیگر میشود که با یک زاویه قائم در نزدیک گوشه جنوبی طبقه سوم منتهی میشده است. از قسمت های بالای طبقات بعدی چیزی نمانده است اما یقیناً راه پله های مشابه در هر کدام تعییه شده بود و ترتیب صعود آنها قاعده ای بخوبی است که در شکل - ۹ (نقشه) نشان داده است.

طرح تجدید ساختمان زیگورات از لحاظ ارتفاع بخوبی امکان پذیر است ما اکنون عرض و ارتفاع سه طبقه اول را بخوبی درست داریم و با اطلاع از چگونگی

زیگورات بابلی که در لوح « ازازیل » توصیف شده است معلوم میگردد که طبقات سوم و چهارم و پنجم عموماً دارای ارتفاع و عرض یکسان بوده است (۱) با خاک برداری از فراز زیگورات این نتیجه را گرفته ایم که در چغازنبیل نیز عرض طبقات یکسان بوده است با استناد بهمین قرینه میتوان تصور نمود که ارتفاع طبقات نیز مانند زیگورات یا برج بابل بیک اندازه بوده باشد در صورت تحقیق این فرضیه ارتفاع مجموع پنج طبقه تقریباً بالغ بر ۴۴ متر میشود و اگر نهمتر نیز برای ارتفاع معبد بر فراز زیگورات ملاحظه داریم جمعاً ارتفاع کلیه بنا به ۵۳ متر میرسد و این ارتفاع تقریباً معادل نصف طول قاعده زیگورات که ۱۰۵/۲۰ متر است میگردد (شکل ۱۰- طرح نماینده ارتفاع بنا) .

اینکه ببینیم منظور از ساختمان دو نوع اطاقهای پائین زیگورات که از هر نوع آن تعدادی پدیدار گردیده چه بوده است - بدیهی است اطاقهایی که در آن راه پله تعییه شده و در تمام مدتی که زیگورات آباد و مورد استفاده بوده باین اطاقها دسترسی داشته اند نمیتواند محل انبار و مخزن معبد باشد زیرا وجود راه پله های خشت خام که همواره در معرض ریزش و خرابی است مبنایت با این منظور دارد از طرف دیگر موقعیت این اطاقها و عمق آنها و بلندی سقف و بالاخره دقیقی که در سفید کردن دیوار های آنها معمول شده دلیل بر این است که از آنها استفاده دیگری مینموده اند با توجه باینکه درون یکی از این نوع اطاقها از بیخهای سفالی و دیگری از میخ های سفالی لعابدار با صفحات مریع شکل انباشته شده بود میتوان یقین پیدا کرد که اطاقهای مزبور محل نگهداری تحف و هدايا و نذور و تقدیمی ها بوده است .

اطاقهای هم که قبله به محوطه مرکزی باز میشده و با احداث طبقات بعدی زیگورات دهانه های آستانه های آنها مسدود گردیده و بشرحی که فوقاً توضیح داده شد متروک و بیمصرف گشته است در ابتدا بنوبه خود مورد استفاده نظیر اطاقهای پله دار سابق الذکر بوده است قبله خوبست باین امر توجه کنیم که اطاقهای دارای پله ظاهراً در هر چهار سمت زیگورات قرار داشته است لکن اطاقهای مسدود فقط

در جبهه شمال شرقی بنا که مقدس ترین محل آن بود (شکل - ۳) دیده میشود و از طرفی تمام این اطاوهای دری بسمت داخل معبد داشته و بعداً توده‌های خشت فضای داخلی را پر کرده مدخل اطاوهارا نیز مسدود ساخته است.

از این امر چنین بر می‌آید که از این اطاوهای فقط برای مدت کوتاهی استفاده نموده اند یعنی در حقیقت پیش از بپاداشتن قسمت مرکزی بنا و هنگامیکه فضای داخلی آزاد بوده استفاده لازم از آنها میشده است پس امکان قبول این فرضیه هست که در این هنگام در داخل یک محوطه چهار ضلعی که در میان ساختمان دو طبقه محصور بوده است آداب و مناسک مذهبی را بر گزار میکرده‌اند و در این تشریفات این اطاوهای نقش معین و مشخصی را داشته است که از کیفیت آن اطلاعی نداریم شاید بتوان اندیشید که در میان این فضای خالی معبدی یا سکوئی وجود داشته که مراسم آداب مذهبی در آن بر گزار میشده است؟ این فرضیه بخصوص را میتوان باستناد تشریحی که گودا (۱) از بنیان زیگوراتی نموده است بنظر آورد.

« روی معبد طبقه دومی بپاداشت ... روی معبد طبقه سومی بپاداشت ...

۱ - گودا Goudéa از سلاطین بسیار شایسته بابل بود که در حدود ۲۴۰۰ سال پیش از میلاد مسیح در حدود بین النهرين و جنوب غربی ایران فرمانروائی داشته است با آنکه گودا پادشاهی فاتح بوده شهرت او در امور مذهبی بیشتر است زیرا مؤمن و معتقد باور مذهبی بوده است از گودا چندین مجسمه در شوش و بین النهرين بدست آمده است که جملگی زینت بخش موزه « لوور » پاریس میباشد.

باستانشناسان عصر گودا را از نظر هنرمندی و صنعتی بسیار مهم میشمارند و از دوران طلائی اعصار گذشته میدانند. برای ساختمان معبدی بنام ا. نینو E. Ninnou که در شهر « لا گاش » بنیان گذارده است سند جالبی از او باقی مانده است که آقای دکتر گیرشمون استناد بدان نموده‌اند و مترجم متن کامل آنرا در شماره دوم مجله یغما (اردیبهشت ۱۳۳۳) انتشار داده است و علاقه‌مندان میتوانند بدان مراجعه نمایند باستناد این لوح گودا در پایان مراسم و تشریفات و انعقاد مجالس یاد بود در سراسر کشور بیکاره فعالیت ساختمانی این معبد را شروع کرده است عیلامیان از عیلام، شوشیان از شوش، ماگان و ملوخا از کو هستانها چوب برای بنیان معبد آورده‌اند اما گودا خود عازم کشور سر زار شده که هیچکس بدان راه نیافته مصالح فراوان که در لا گاش جهت این ساختمان جمع شده عبارت بود از چوب و سنگهای مختلف و مرمر و بیتوم (قیر طبیعی) و مس و سرب و خاکه طلا. مترجم

روی معبد طبقه چهارمی قرار داد وغیره (۱) اما در ترجمه جدید سند مزبور کلمات « روی معبد » حذف گردیده است (۲).

همچنین میتوان اینطور پنداشت که اطاوهای سابق الذکر طی تشریفات و مراسم مذهبی خود چون معبدی بکار میرفته و از آنها بصورت معبد استفاده میکرده‌اند (۳) اکنون این فرض هم مشکل است زیرا در این اطاوهای پس از آنکه

۱- کتاب سابق الذکر ۱ . پارو صفحات ۱۷ و ۱۸

۲- ایضاً صفحه ۱۸

۳- در نظر مترجم ممکن است این موضوع ارتباط با یک سنت مذهبی بسیار قدیم‌تری داشته باشد که در معماریهای قدیم نظائر زیاد پیدا میکند برای ذکر یک نمونه از این سنت میتوان معبد بانین انکثر Banyon d'Ankger را مثال زد (نم خرابه‌های معبد بسیار مهمی است که در کامبوج هندوچین فرانسه از طرف هیئت‌های علمی فرانسه در آن کاوش شده است آثار و تصاویر بر جسته این معبد مربوط پیروان بودا میباشد خود معبد امروز نیز مورد استفاده پیروان بودا است) که در قبال هر نوع تزیینات و حجاری‌هایی که روی زمین بکار برده شده نظائر آنرا در زیر زمین نیز ساخته‌اند تاریخی تقطیم جهان به آسمان و زمین و جهنم را کرده باشد شاهد یگر این نظریه همانا ویرانه‌های عظیم باشند فدیم است که در جنوب بغداد قرار گرفته واستحکامات این شهر عظیم تاریخی که بروز گار قدرت و شوکت بالغ بر یک میلیون جمعیت داشته است بلا فاصله پس از کanal نیل شروع میشود در بالای تپه‌ای که دامنه‌اش پر از خرد آجرهای چندین هزار ساله است سابقان گنبدی عظیم وجود داشته که رواقبها و مسیر آن اختصاصی بزائرین و عبادت‌کنندگان دوران پیش از تاریخ داشته است بدنه‌های دیوارهای این معابد فرو ریخته است و چنان مینماید که حادثه‌ای ناگهانی و عظیم این همه آثار را بیکبار ویران و منهدم کرده باشد سطح دیوار دروازه بنفش ریدالنوع « ایشتار » با اشکال و صور حیوانات افسانه‌ای و تزئینات بر جسته دیگری که عموماً از آجر میباشد مزین گردیده است و خوشبختانه و دهلیز و راهروهایی که تا با صور زبر خاک واقع شده سالم مانده است در این دالان که تنها مسیر پراهمیت این ویرانه‌ها است و هسلماً برای انجام تشریفات مذهبی تعییه گردیده بر اثر کاوش‌های متواتی دیگر آثاری وجود ندارد لیکن وضع موجود برای باستانشناسان ایجاد یک معما و ابهام میکند بدین معنی که آیا بخت‌النصر سازنده این دالان یکدفعه تغییر عقیدت داده آن را پر کرده است و آنگاه ساختمان را روی آن بنیان نهاده است؟ یا بر عکس این کیفیت مرتبط با مسئله است که در آغاز بدان اشاره گردیدم یقیناً شق اخیر صحیح بوده است و همچنین نحوه فکر در اطاوهایی که عمداً در چغا زنبیل پر کرده‌اند نیز معمول شده است (مترجم)

آجر های انباشته درون آنها را بیرون آور دند حتی یک تیله شگسته و یک شئی کوچک که دلیلی بر وجود قربانگاه و یا معبد باشد مکشوف نگردید در صورتیکه مطابق آنچه میدانیم و کاوشهای آشور هم گواه آنست هیچگاه اشیاء داخل اطاقي را که معبد بوده و متروک میگشته است از درون آن خارج نمیساختند و اثنایه عبادت و اشیاء مربوط به نذر و هدايا را در جای خود گذارده تنها در را مسدود میکردند^(۱) و همچنان هرگز داخل این اطاقه ها را از کف تا طاق با آجر پر نمینمودند.

آجر های کتیبه داری که در روپوش خارجی زیگورات بکار رفته و ضمن حفاری در اطراف آن بدست آمده تا آنجائیکه اثرات طبقه سوم باقی مانده است پدیدار میباشد و البته آنچه مربوط بطبقات بالا بوده نیز فرو افتاده است متن این آجرها عموماً مکرر و شامل فرمانی از پادشاه عیلامی « اونتاش هوبان » میباشد.

از نوشته روی آجر های مزبور^(۲) برمیآید که قسمتهاي مختلف و عده که معبد را تشکيل ميداده است يعني حصار و معبد و قسمتهاي انباشته و توپر آن و قسمت عبادتگاه و بنای « کوکونوم » (Kukunum) یا « ژیگونو » (Gigunu) که تفصیل آن بعداً خواهد آمد مربوط به زیگورات بوده است از حصار بنا در نتیجه خاکبرداری قسمتهاي ازان اطلاعاتی در دست هست (شکل ۱۰) قسمتهاي هم که از خشت انباشته شده هر طبقه بر قسمتی از آنها بنیان گردیده بر ما معلوم است قسمت عبادتگاه نیز از میان رفته آثاری از آن در بالای قسمت موجود و دامنه هاي زیگورات بدست آمده است اين آثار مشتمل بر قطعات کاشیهای نوشته و مقداری صفحات نازک طلا که معرف اثاث با شکوه و طلا کوبی درهای آن بوده است میباشد.

بنابر آنچه ذکر شد باید درباره اصطلاح ژیگونو در اینجا توضیحاتی ذکر نمود در کتیبه های سومری واکدی نام ژیگونو اطلاق با طاقهای مخصوص میشده که از چشم مریدان و نیایش کنندگان پوشیده میماند عموماً این اطاقهها مربوط بخدایان بوده چگونگی استفاده از آنها نیز بر ما مجهول است - از قرار معلوم در نینوا

۱ - کتاب تجدید تأسیس آشور تأليف و . اندراء صفحات ۱۱۲ و ۱۱۳

۲ - یکی از آجر های نوشته دار بنام این سلطان در حدود نیم قرن پیش پدیدار گردیده

و توسط پرشیل بسال ۱۹۰۱ در مجله بیستم صفحه ۳۶ خاطرات هیئت علمی فرانسه ترجمه گشته است.

قبور سلاطین را «ژیگونو» هامیساخته اند و در لوح معروف «گودآ» ژیگونورا بارب النوع آپسو قیاس نموده اند و بدین قرار خدای غرقاب و سکنه زیر زمین بوده است (۱). در مورد زیگورات چغا زنبیل اگر بخواهیم راجع به محلی که بنام ژیگونو معرفی گشته است توضیح داده آنرا با آثار موجود تطبیق نمائیم البته نام مذبور به اطاقهای پنهانی اطلاق میشود که در جوانب طبقه دوم قرار داشته و سطح آن پائین تر از سطح زیگورات و محوطه اطراف معبد است - بطوریکه دیدیم در باره اطاقهای راه پله دار چنین استنباط شد که از آنها برای محل تقدیم هدایا استفاده میکرده اند - اینکه از خود میپرسم که شاید مصرف دیگری داشته است با قیاس به بنایهای مشابه آن که در نینوا کشف گردیده بیمورد نیست این فرضیه را که اطاقهای مذبور محل قبور سلاطین بوده است بنظر آوریم در مورد اطاقهاییکه با دقت هرچه تمامتر مسدود گردیده است تنها فرضی که با اختیاط هر چه تمامتر میتوان عنوان

۱ - برای اطلاع بیشتر بكتاب سابق الذکر پارو صفحه ۲۰۲ ذیل ۲۱ مراجعه شود
بنابر منظمه آفرينش که در حدود يك هزار سطر بود و شامل ۷ قسمت است و بسال ۱۸۶۵ (Layard) انگلیسي از کتابخانه آشوربانی پال کشف نموده است نخستین رب النوعی که وجود یافته «آپسو» بوده است بدین تفصیل :

«آنگاه که در آن بالا بالا ها آسمان هنوز نامی نداشت و زمین فاقد نام بود از اقیانوس اولیه «آپسو» خدای آب شور و پدر موجودات برخاست و از دریای متلاطم مادر آنان «تیانات» Tiannat پدیدار گردید مزارع بی حاصل و نیزار های ابوه دیده نمیشد همه چیز درهم و برهم بود هنوز اسمی نبود زیرا موجودی وجود نداشت خدایان در . . . خلق شدند »

« از نخستین توالد و تناسل «آپسو» و «تیانات» «مومو» بوجود آمد «مومو» با والدینش مجموعاً ثلث اولیه را جهت تکثیر نفوس تشکیل دادند و متعاقب آن خدایان تکثیر شدند و بدین ترتیب که نخست دوم موجود دیگر بنام «لاخامو» و «لاخمو» پدید آمدند و از این دو خدای دیگر بنام «اشار» و «کین شار» بدنیا آمدند بعداً «آنو» رب النوع آسمان و پشت سر آن «نود یمود» یا «آ» که نیر و متدترین رب النوع ها بود متولد شدند ». مترجم

نمود این است که بگوئیم اطاقهای مزبور مظهر قبور خدایان بوده است. این فرضیه هم تازگی ندارد و قبل از آنچنین اندیشه بوده‌اند (۱) .

۱- کتاب طوفان بابل تأثیف ژ «کتنو صفحه ۳۸۵»

داستان طوفان بابل که آقای گیرشمن استناد جسته‌اند نیز ارتباط با کشف عظیم و جالب کتابخانه آشوریانی پاپ دارد این داستان که ریشه آن مربوط به چهارهزار سال پیش از این است تأثیری بهم در مذاهب یهود و مسیحیت و اسلام بخشیده است و در حقیقت با مختصر تغییری این داستان در کتب آسمانی آمده است داستان طوفان شامل سه قسمت مجزا از یکدیگر است که بسهولت این قسمتها را میتوان تشخیص داد ما خلاصه آنرا در اینجا نقل مینماییم. بروزگار قدیم در سرزمین «دیلمون» Dylmoun بهترین مناطق کشور سمر قدیم خدایان آب «ازکی» و «نینلا» (Ninnela) که اولی رب‌النوع و دومی رب‌النوع بود مانند زن و شوهر فرمانروائی میکردند انسان و حیوان خوش و خرم بدون اذیت و آزار بیکدیگر زندگی مینمودند و در دور پرض عارض انسان نشده بود انسان معنای بدی را نمیدانست مفهوم گناه و رنج و الم بر او پوشیده بود همچنین پیری را نمیدانست درگاه کند بین گله‌های اغنام و احشام و ددان شکاری و گوشتخوار صلح و صفا حکم‌فرما بود کولاك و برف و باران که ویرانی بیار آورد وجود نداشت.

متاسفانه ناز و نعم این بهشت واقعی خدایان برای اهالی آن چندانی نپائید ارباب انواع روی تمای خدای «بل» مصمم با نهدام عالم و بنیاد انسان گردیدند «ازکی» ییکی از خدایان «فین توود» درد دل کرده گفت. رب‌النوع قضا و قدر در نهان سخن و کریم است و اخافه نمود که انسان از نظر خدای خلاقت مخلوقی نامطبوع جلوه گرشده است بدین جهت است جهان را بر اثریک طوفان مدهش که هشت ماه بطول خواهد انجامید و درست در آغاز ماه نهم پیایان خواهد رسید نیست و نابود سازد. «فین توود» پس از شنیدن این توطئه عليه عالم انسانی آن روز رقت آورده بر آن میشود که لااقل «او تا ذا پیشتم» Outanapishtim را احضار نموده محرمانه بدو ارائه طریق کرد تا کشته‌سازد و در کشته فامیل و بستگانش را با خاصه حیوانات کوهستان پرنده‌گان آسمان را جای دهد «او تا پیشتم» (پس از مراحلی) برای امتنال امر رب‌النوع آنچه گفته بود انجام داد وی پس از آنکه باستگان و کسان خود بهمراه نمونه‌های مختلف بذر و حیوانات گوناگون مدت‌ها در روی آب سرگردان بود کشته او بنزدیک قله «نی تسیر» Nitsir رسید و این است پایان کتیبه «قله کشته را متوقف ساخت و مانع از این گردید که تکان بخورد... برسیدن روز هفتم یک کبوتر بخارج پرواز داد کبوتر رفت و پر گشت چون جائی ندیده بود بر گشته بود یک پرستور بخارج پرواز دادم پرستور پرواز کرد و باز گشت چون جائی ندیده بود بر گشته بود کلاعی را گرفته و پروازش دادم کلاع رفت و فرون‌نشستن آب را دید بچریدن و راه رفتن در باتلاق پرداخت غارغار نمود پر گشت از کشته پیاده شدم و باده گساری زیادی کردم یک تقدیمی رو قله کوه گذاشتم چهارده ظرف سفالی در آن جایگاه قراردادم در پائین آن نیهائی گذاشته چوب سدر و مورد ریختم خدایان بو را استشمام کردن و مانند مگسانی بدور قربانی کننده جمع شدند.

توضیح آنکه از مدت‌ها پیش فکر میکردند که زیگورات جنبه آرامگاه هم داشته است (۱) این فکر ناشی از این شده بود که زیگورات‌ها از نظر ترکیب و شکل هرمی خود با هرم چند طبقه ساکارا شبیه بود و از نظر وضع معماری نیز با آن تطبیق مینمود - در هر دو بنا ساختمان هر طبقه بطور جداگانه از کف زمین آغاز میگردید (۲) از طرفی هم سترابون صراحتاً مینویسد که زیگورات بابل مقبره خدای « بل » بوده بگفته دیودورد و سیسیل قبر پادشاه بابل موسوم به نینوس همسر سمیرامیس در همان زیگورات قرار داشته است - این نوشته‌ها با وجود اینکه کم و بیش متضمن مطالب ساختگی هم هست از کجا که حقایقی در بر نداشته باشد (نینوس پادشاه بابل و شوهر ملکه سمیرامیس را با نینوس پهلوان افسانه‌ای یونان که از نسل هر کول بوده و پسرش « اگرن » مؤسس سلسله هرقلى شده است باید اشتباہ کرد) (مترجم) .

در کتیبه منسوب به نبو نید پادشاه بابل هم زیگورات لارسا مقبره بلند خدای شمش (۳) معرفی گردیده و این قسمت نیز مطلب بالارا تائید مینماید . چنانچه فرضیه فوق صحیح باشد زیگورات منحصرآ نه معبد است و نه آرامگاه بلکه معبدی است که جنبه آرامگاهی هم داشته است - از نظر لغوی کلمه زیگورات - زاگ - گار معنی مکان خدا است (۴) طبق معتقداتی که از قدیم وجود داشته است این مکان مقدس باید به ساختمان معمولی مردمی که فانی میشوند و از بین

۱ - کتاب سابق الذکر ۱ . پارو صفحه ۲۰۲

۲ - از آقای ژ . ف . لور که این اطلاعات را جهت اینجانب تهیه کرده اند سپاسگزاری میکنم .

۳ - کتاب سابق الذکر ۱ . پارو صفحات ۱۰ و ۲۰۲

شاماش یاشمش که سومری ها باو « بابار » میگفته‌اند خداوند عدل و داد بوده است معمولاً اورا بشکل انسانی می‌ساخته اند که نشسته و شعاد هائی از شانه‌ها یا شانه‌ها یا ساطع است زمانی که بشکل انسان اورا میکشیدند از کوهی بیرون آمده دوفرشته درب مشرق را بروی او بازمینمایند اغلب آلتی دردست که یکطرف آن شبیه پتیغه اره است بعضی تصور کرده‌اند که اسلحه‌ای از نوع سنگ آتش زنه (چخماق) می‌باشد و برخی برآند که کلید در مشرق است . مترجم

۴ - از آقای ژ . دو سن که این اطلاع را در اختیارم گذارده‌اند سپاسگزاری میکنم

میروند شباهت داشته باشد بلکه محلی است که اموات در آنجا دفن هستند و در آن باقی میمانند و بهمین مناسبت بنای زیگورات هم محل جاودانی ارواح و عبادات ایشان خواهد بود.

پیش از پایان مقاله کوتاه خود وظیفه خویش میدانم همکاریهای ذیقیمت آقایان ژ. ژاکه و ژ. ویگاری معماران هیئت علمی را در این خدمت علمی یادآوری نمایم و نیز نباید فراموش کنم که با مساعدتهای آقای مصطفوی رئیس باستانشناسی ایران و آقای صمدی موزه دار موزه ایران باستان موفق با نجام اینکار مفید علمی شده‌ام.

تهران مهر ماه ۱۳۴۳

